

Overzicht Wetenschappelijk programma



Stichting Kwaliteitsbewaking
Medische Laboratoriumdiagnostiek

Dagvoorzitters: Linda Thienpont en Rob Jansen

09:00 - 10:00 **Ontvangst met koffie/thee**

10:00 - 10:45 **Plenaire sessie**

- **From chaos to order: the role of harmonization - Gary Myers**

10:45 - 11:15 **Plenaire sessie**

- **Harmonization? The solution: Calibration 2000 - Rob Jansen**

11:15 - 11:30 **Koffie/thee pauze**

11:30 - 12:30 **Parallele sessies**

12:30 - 13:30 **Lunch in expositieruimte**

13:30 - 14:30 **Parallele sessies**

14:30 - 15:30 **Parallele sessies**

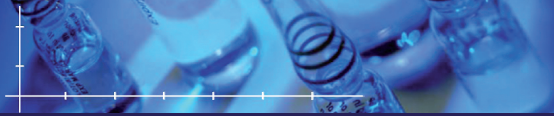
15:30 - 15:45 **Koffie/thee pauze**

15:45 - 16:45 **Parallele sessies**

16:45 - 17:15 **Plenaire sessie**

- **Rede bij het afscheid van Prof. dr. Hans Willems
als voorzitter bestuur SKML – Prof. dr. Fred Sweep**

17:15 - 18:30 **Borrel**



- 10:45 – 11:15** **Plenaire sessie**
- 11:15 – 11:30** **Koffie/thee pauze**
- 11:30 – 12:30** **Parallele sessies**

SYMPOSIUM 1: SKML SECTIE PATHOLOGIE

Het diagnostische spoor gevolgd.....

De rol van de pathologie in patiënt management en het belang van kwaliteit

Het minisymposium is bedoeld om te laten zien hoe de pathologie betrokken is bij de verschillende stappen in het diagnostische proces: het stellen van diagnose en prognose, het geven van therapieadviezen en follow-up aan een patiënt. Hiervoor staat een serie technieken ter beschikking, waarmee een toenemend gedetailleerde diagnose en behandeladvies worden gegenereerd. Essentieel is hier wel bij dat de kwaliteit van deze diagnose en ook het behandeladvies zo goed mogelijk worden gemonitord en constante pogingen tot verbetering worden ondernomen. De rol van een kwaliteitsborgingsinstantie bij dit proces is cruciaal. Ervaringen op dit gebied uit het verleden worden gepresenteerd. Tevens wordt voorzichtig een blik in de toekomst geworpen.

1. Spoor 1: de cytologische bevindingen.

Dr. E. (Eric) Thunnissen, patholoog, VU Medisch Centrum, Amsterdam

2. Spoor 2: het histologisch bewijs.

Dr. E. (Eric) Thunnissen, patholoog, VU Medisch Centrum, Amsterdam

3. Spoor 3: de getuigenis van de immunohistochemie.

Dr. E. (Eric) Thunnissen, patholoog, VU Medisch Centrum, Amsterdam

4. Spoor 4: de verklaring van de moleculaire pathologie.

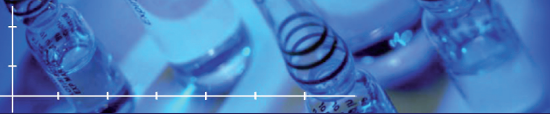
Dr. E. (Ed) Schuurin, moleculair bioloog, (lid sectie Pathologie), Universitair Medisch Centrum Groningen, Groningen

5. Resume van de casus: hoe kwaliteitsborging werkt....

Prof. dr. (Paul) van der Valk, patholoog, (voorzitter sectie Pathologie), VU Medisch Centrum, Amsterdam

6. Een blik in de toekomst.

Prof. dr. (Paul) van der Valk, patholoog, (voorzitter sectie Pathologie), VU Medisch Centrum, Amsterdam



SYMPOSIUM 2: SKML SECTIE GENEESMIDDELANALYSE EN TOXICOLOGIE

Harmonisatie bij de geneesmiddelen analyse: zin of toch onzin?

Sinds 2 jaar maakt de KKG de programma's antimicrobiële middelen en cardiaca in humaan serum. Wat is de achtergrond hiervan en wat heeft het concreet opgeleverd?

Voor het correct beoordelen van de kwaliteit van analyses dient de KKG te hebben aangetoond dat het bereide rondzendmateriaal zich gedraagt zoals patiëntmateriaal doet. Hiertoe heeft de KKG zogenaamde X-ling studies uitgevoerd in het kader van het SKML Kalibratie 2000 project. Opzet X-ling studie: Stap 1: het selecteren van die geneesmiddelen waarvoor een X-lingstudie zal worden uitgevoerd. Stap 2: het verzamelen van voldoende patiëntmateriaal om een kalibratielijntje te maken bestaande uit een blanco en 2 concentratieniveaus. Stap 3: het kiezen van de matrix voor de te ontwikkelen testmaterialen (kandidaat testmaterialen). Stap 4: het bereiden van de kandidaat testmaterialen in drie concentratieniveaus. Geselecteerde deelnemers van de KKG kregen de kalibratiemonsters en de kandidaat testmonsters toegestuurd met de vraag de monsters in één analytische run te bepalen. De resultaten van de analyse van de kalibratiemonsters en de kandidaat testmonsters werden gerapporteerd aan de KKG. De resultaten van de kandidaat testmonsters werden afgezet tegen de kalibratielijntje en de spreiding werd bepaald. De testmonsters met de geringste spreiding ten opzichte van de kalibratielijntje gedroegen zich het meest conform het humane materiaal. Een spreiding van +/- 2 s.d. was toegelaten.

Voor digoxine was kalfsserum het meest commuteerbaar. Voor carbamazepine en tobramycine was humaan serum het meest commuteerbaar.

Op grond van deze resultaten heeft de sectie besloten het programma cardiaca in kalfsserum te blijven maken en met ingang van 2009 voor de anti-epileptica en de antimicrobiële middelen humaan materiaal te gaan gebruiken.

De verwachting was dat deze wijziging van matrix zou resulteren in een even goede of betere gemiddelde jaarscore voor 2009 en 2010 voor carbamazepine en voor tobramycine. Analyse van de jaarscores van 2009 en 2010 liet echter zien dat de gemiddelde score beduidend slechter was. Op grond hiervan heeft de KKG besloten het criterium te versoepelen van 20% naar 30%. Na afloop van het programma van 2011 zal een uitgebreide analyse van de resultaten plaatsvinden.

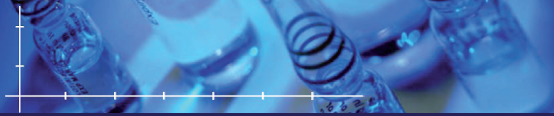
1. Harmonisatie bij de geneesmiddelen

Dr. D.J. (Daan) Touw, ziekenhuisapotheker-klinisch farmacoloog, (lid bestuur sectie Geneesmiddelenanalyse en Toxicologie), Apotheek Haagse Ziekenhuizen, Den Haag

SYMPOSIUM 3: SKML SECTIE STOLLING

Harmonisatie van de INR bepaling in laboratorium en m.b.v. Point-of-Care apparaten.

Bepaling van de INR in het laboratorium is gebaseerd op kalibratie van het protrombintijd (PT) systeem met internationale standaarden voor tromboplastine. Met de kalibratieprocedure wordt een waarde voor de International Sensitivity Index (ISI) en de Mean Normal Prothrombin Time (MNPT) voor het PT-systeem bepaald. Primaire kalibratie van een PT-systeem met internationale



standaarden wordt in de meeste gevallen door de fabrikant van het PT reagens of door een referentielaboratorium uitgevoerd. Gebruikers van een PT-systeem kunnen de ISI van de fabrikant valideren of zelf kalibreren met gecertificeerde plasma's waaraan waarden voor de INR zijn toegekend. Gevriesdroogde plasma's zijn niet commuteerbaar en moeten dan reagensspecifieke waarden toegekend krijgen. Harmonisatie van pre-analytische omstandigheden zoals bloedafnamesystemen is belangrijk voor de juistheid van de INR bepaling. Point-of-Care apparaten voor INR bepalingen zijn door de fabrikant gekalibreerd. Validatie kan worden uitgevoerd met gecertificeerde plasma's. In Nederland worden nieuwe batches teststroken gevalideerd met verse bloedmonsters door samenwerking van meerdere centra.

1. Harmonisatie van de INR bepaling.

Dr. A.M.H.P. (Ton) van den Besselaar, hoofd RELAC laboratorium, (lid sectie Stolling), Afdeling Trombose en Hemostase, LUMC, Leiden

SYMPOSIUM 4: SKML SECTIE VIROLOGIE

Sectie Virologie op weg naar harmonisatie

De sectie Virologie organiseert rondzendingen naar laboratoria die virussen in klinische materialen detecteren. Het resultaat waar het met name om gaat is het virus dat uit het aangeboden materiaal wordt gedetecteerd samen met de klinische gegevens die met het materiaal worden meegestuurd. Hoe de virusdetectie plaatsvindt (virusisolatie of PCR) is voor de sectie van secundair belang. In de afgelopen jaren werden rondzendingen door verschillende laboratoria verzorgd op verschillende wijze. Hierin wordt thans verandering aangebracht door te gaan werken met SOPs van bereiding van de rondzendingen, zodat bij wisseling van een verzendend laboratorium zoveel mogelijk dezelfde werkwijze wordt gevolgd. Een andere belangrijke wijziging zal de automatisering van het scoringssysteem zijn, hoewel er op dat gebied wel een en ander moet worden uitgezocht.

1. Bevat dit materiaal virus? Harmonisatie in de virologie.

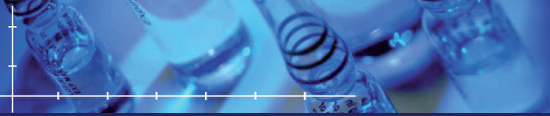
Dr. Ph.H. (Flip) Rothbarth, arts-microbioloog, (voorzitter sectie Virologie), Alatus Zorggroep Zuid-Holland Noord, Leiderdorp

2. Het doel van rondzendingen; de visie van de vakgenoten.

Dr. C.M.A. (Caroline) Swanink, arts-microbioloog, (secretaris sectie Virologie), Rijnstate, Velp

12:30 - 13:30

Lunch in expositieruimte



13:30 - 14:30 Parallele sessies

SYMPOSIUM 5: SKML SECTIE BACTERIOLOGIE / MYCOLOGIE

Vernieuwing in harmonie?

De diagnostiek van infectieziekten en van resistentiemechanismen is continue in beweging. Nieuwe technieken doen hun intrede, nieuwe resistentiemechanismen dienen zich aan en er ontstaan nieuwe inzichten in de taxonomie met consequenties voor de diagnostiek en voor de behandeling. De drie voordrachten gaan elk in op bovengenoemde aspecten. Het aantal gevallen van tuberculose neemt af in Nederland en de diagnostiek is sterk versnipperd. De vraag is welk model het beste zou zijn ten aanzien van kwaliteit en kosten. Daarbij werd de identificatie en gevoeligheidsbepaling kosteloos aangeboden door het RIVM. Onlangs is dat veranderd en zullen mogelijk veel laboratoria de diagnostiek zelf verrichten. In de bacteriologie wordt in toenemende mate het genotype van belang bij het vaststellen van resistentie. Dit kan van belang zijn voor de behandeling van individuele patiënten maar ook voor de epidemiologie. De voor- en nadelen van fenotypische en genotypische methoden zullen worden besproken. De derde voordracht richt zich op de rol van moleculaire technieken bij het identificeren van schimmels. Bij verschillende schimmels is de taxonomie sterk veranderd door de toepassing van moleculaire sequentieanalyse. De aloude identificatie o.b.v. de morfologie is mogelijk niet meer toereikend. Er zal worden ingegaan op de waarde en noodzaak van moleculaire technieken in de diagnostiek van schimmelinfecties.

1. Mycobacteriën diagnostiek: waar, hoever en door wie?

Prof. dr. D. (Dick) van Soolingen, microbioloog, RIVM, Bilthoven

2. MIC bepalingen: fenotype of genotype?

Dr W.H.F. (Wil) Goessens, microbioloog, Erasmus MC, Rotterdam

3. Moleculaire diagnostiek van schimmels. Wanneer is het tijd om ermee te starten?

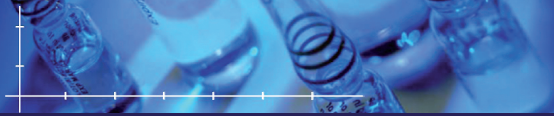
Dr. W.J.G. (Willem) Melchers, medisch moleculair microbioloog, UMC St Radboud, Nijmegen

SYMPOSIUM 6: SKML SECTIE HUMORALE IMMUNOLOGIE

Is harmonisatie en/of standaardisatie in de auto-immuunserologie mogelijk?

Is harmonisatie en/of standaardisatie in de auto-immuunserologie mogelijk?

Tijdens deze sessie wordt als eerste een aanbeveling van de ANA/ENA diagnostiek besproken. De heer dr. J.G.M.C. Damoiseaux zal de uitkomst van de in 2009 gehouden enquête, welke ontstaan is uit samenwerking van de SKML en de EASI Nederland, over de wijze waarop de ANA/ENA diagnostiek in Nederlandse laboratoria plaats vindt bespreken. Op basis van de resultaten zijn door EASI Nederland een 15-tal aanbevelingen geformuleerd en gepubliceerd. De bedoeling is dat deze aanbevelingen resulteren in een verdere standaardisatie van de ANA/ENA diagnostiek. In de lezing zal met name de achterliggende motivatie van deze aanbevelingen belicht worden. Daarnaast zal



kort aangestipt worden welke activiteiten naar aanleiding van de enquête binnen Europa ontplooid zijn. De tweede en de derde presentatie zullen de harmonisatie en standaardisatie binnen de auto-immuun serologie nader belichten.

De heer dr. C.W. Weykamp zal in zijn presentatie over reumafactoren aantonen dat harmonisatie van laboratoriumuitslagen soms wel en soms niet mogelijk is. De lezing is gebaseerd op experimenteel onderzoek aan reumafactor en anti-CCP antistoffen van de sectie HIM in 2011. In hetzelfde onderzoek is ook de commuteerbaarheid van de RELARES- en NIBSC 1066 standaarden onderzocht en is gekeken naar het effect van het poolen van monsters.

In de derde presentatie zal mevrouw dr. M.R. Batstra nader ingaan op de standaardisatie van auto-antistofbepalingen. Standaardisatie van deze auto-antistofbepalingen verloopt moeizaam omdat er voor veel bepalingen geen goede standaarden beschikbaar zijn. Auto-antistofresponsen zijn polykonaal en de samenstelling van de autoantistoffen varieert van patiënt tot patiënt met als gevolg verschillen in o.a. bindingssterkte. Het produceren van een commuteerbare standaard is hierdoor moeilijk. In de lezing worden de pitfalls bij de productie van auto-immuunstandaarden toegelicht.

1. Aanbevelingen voor het uitvoeren van ANA en ENA diagnostiek.

Dr. J. (Jan) Damoiseaux, medisch immunoloog, Academisch Ziekenhuis Maastricht, Maastricht

2. Reumafactor eenheden en de mogelijkheden en onmogelijkheden van harmonisatie.

Dr. C.W. (Cas) Weykamp, chemicus, (adviseur sectie HIM), Streekziekenhuis Koningin Beatrix, Winterswijk

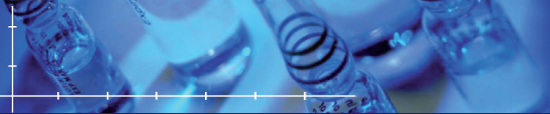
3. Autoimmuunserologie; harmonisatie of standaardisatie? Pitfalls bij de productie van autoimmuun standaarden.

Dr. M.R. (Manou) Batstra, medisch immunoloog, Reinier de Graaf Groep, Diagnostisch Centrum SSDZ, Delft

SYMPOSIUM 7: SKML SECTIE ENDOCRINOLOGIE

Harmonisatie in de Endocrinologie: contradictie in terminis?

De standaardisatie van endocrinologische bepalingen is geen rechttoe-rechtaan probleem. Slechts voor weinig bepalingen uit de endocrinologie zijn standaarden beschikbaar. Wanneer deze wel verkrijgbaar zijn, zijn deze zelden zuiver en de traceerbaarheid is minimaal. Verder is het een gegeven dat de immunochemische technieken, waarbij gebruik wordt gemaakt van antilichamen, tussen fabrikanten grote verschillen kunnen vertonen, omdat deze vrijwel nooit tegen exact hetzelfde epitoom op het analyt zijn gericht of omdat de affiniteit verschillend is. Maar ook het analyt bestaat meestal niet in een eenduidige vorm. De analyticus pur-sang zal slechts één moleculaire vorm van het analyt willen meten; de clinicus zal alle moleculen met een bepaalde biologische activiteit willen meten, maar in het geval van productie door een tumor kan het juist behulpzaam zijn om alle vormen (biologisch actief én inactief) te meten. De meningen lijken diametraal tegenover elkaar te staan en dat maakt de uitdaging tot harmonisatie nog groter. Harmonisatie dient gericht te zijn op de gewenste toepassing in de kliniek, waarbij de eisen tot traceerbaarheid, reproduceerbaarheid en juistheid niet altijd even zwaar kunnen wegen.



1. Endocrinologie en Harmonisatie: vragen om een schaap met 5 poten

Dr.ir. P.P.C.A. (Paul) Menheere, klinisch chemicus/endocrinoloog, (voorzitter sectie Endocrinologie), Academisch Ziekenhuis Maastricht, Maastricht

2. Harmonisatie: voor wie eigenlijk?

Prof.dr. M.A. (Rien) Blankenstein, klinisch chemicus/endocrinoloog, (lid sectie Endocrinologie), VU Medisch Centrum, Amsterdam

3. Groeihormoonharmonisatie: Feit of Fictie?

Dr. E.G.W.M. (Eef) Lentjes, klinisch chemicus/endocrinoloog, (lid sectie Endocrinologie), UMC Utrecht, Utrecht

14:30 – 15:30 Parallele sessies

SYMPOSIUM 8: SKML SECTIE PARASITOLOGIE

Opzet en implementatie / SKML-parasitologie rondzendingen

Doel: De aanwezige laboratoriummedewerkers praktische aanwijzingen geven hoe ze de kwaliteit van de parasitologische diagnostiek binnen hun eigen setting zouden kunnen verbeteren.

Opzet: Naast de presentaties is er ruimte voor vragen en discussie met de leden van de sectie.

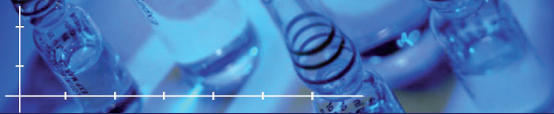
Inhoud: Net als in andere disciplines zien we in de parasitologie een snelle opkomst van de moleculaire diagnostiek, vooral voor het aantonen van darmprotozoa. Maar ondanks het succes van de PCR staat het microscopisch onderzoek nog steeds centraal bij de laboratoriumdiagnostiek naar bloed- en fecesparasieten. Vooral bij malariaonderzoek is het van groot klinisch belang dat de procedures uiterst snel en met optimale kwaliteit worden uitgevoerd. Juist voor de kleinere laboratoria, waar men weinig positieve patiënten ziet, is dit een logistieke uitdaging. Verder worden veel parasitaire (worm-)infecties niet meegenomen in de moleculaire diagnostiek. Het aanbieden van interne trainingen of het opzetten van een intern toetsingssysteem voor de microscopische diagnostiek op bloed en feces zal worden besproken. Daarnaast zal worden ingegaan op de vormgeving van een extern kwaliteitssysteem voor de moleculaire diagnostiek van darmprotozoa.

1. Opzet en implementatie interne kwaliteitsmonitoring van microscopisch onderzoek.

Dr. J.J. (Jaap) van Hellemond, parasitoloog, (penningmeester sectie Parasitologie), Erasmus MC, Rotterdam en Havenziekenhuis, Rotterdam & Ing. G.J.M.M. (Truus) Derks, parasitoloog, Laboratorium Microbiologie Twente Achterhoek, Enschede

2. SKML-parasitologie rondzendingen; tijd voor moleculaire diagnostiek?

Dr. T.A. (Theo) Schuurs, moleculair bioloog, (lid sectie parasitologie) IZORE, Centrum Infectieziekten Friesland, Friesland



SYMPOSIUM 9: SKML SECTIE ALGEMENE CHEMIE

Harmoni(s)eert de Combi Algemene Chemie?

In 2005 is het ontwerp van de rondzending Combi Algemene Chemie ingrijpend veranderd. Sinds dat jaar wordt de ruggengraat van de rondzending gevormd door commuteerbare monsters waarvan de doelwaarden zijn vastgesteld met erkende referentiemethoden en rapporten die de score baseren op traceerbaarheid naar de referentiemethode. Dit ontwerp maakt het mogelijk om de kwaliteit van individuele laboratoria, die van methoden (gedefinieerd naar analytisch principe of naar fabrikant) en die van de professie als geheel (gedefinieerd als de harmonisatiegraad) te toetsen in absolute termen. Tijdens het symposium zal – in algemene termen en uitgewerkt in het voorbeeld Calcium – geschetst worden welke informatie ontleend kan worden aan de kwartaal- en jaarrapporten van de Combi Algemene Chemie. De Sectie Algemene Chemie heeft de data van de jaargangen 2005 en 2010 geëvalueerd en tijdens het symposium zal getoond worden hoe de kwaliteit van de laboratoria zich in die periode heeft ontwikkeld. Tot slot zullen de plannen van de Sectie Algemene Chemie voor de komende jaren uiteen worden gezet.

Het eerste Lustrum van de Combi Nieuwe Stijl: Feestje?

Inleiding door mevr. dr. C.M. Cobbaert, (voorzitter sectie Algemene Chemie)

1. Combi Nieuwe Stijl: een (top)- design rondzending?

Alle mogelijkheden van de Combi op een rijtje.

Dr. C. (Cas) Weykamp, chemicus, (adviseur sectie Algemene Chemie), Streekziekenhuis Koningin Beatrix, Winterswijk

2. Combi Nieuwe Stijl: calcium, the Example.

Alle mogelijkheden uitgewerkt voor calcium.

Mevr. dr. Ir. A. (Aldy) Kuypers, klinisch chemicus, (penningmeester sectie Algemene Chemie), Maasziekenhuis Pantein, Boxmeer

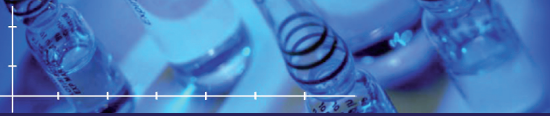
3. Combi 2005 – 2010: zijn we beter geworden?

Ontwikkeling van de performance van 2005 tot 2010.

Mevr. dr. C.M. (Christa) Cobbaert, klinisch chemicus, (voorzitter sectie Algemene Chemie), LUMC, Leiden

Het tweede Lustrum van de Combi Nieuwe Stijl: Quo Vadis?

Uitleiding door mevr. dr. C.M. Cobbaert



SYMPOSIUM 10: SKML SECTIE SEMEN

Geharmoniseerd zaad, beter zaad?

De semenanalyse is een belangrijke hoeksteen van het fertiliteitsonderzoek. In het begin van de negentiger jaren van de vorige eeuw ontstond een bewustwording van de grote verschillen in de uitvoering van de semenanalyse binnen laboratoria en er werd getwijfeld aan de kwaliteit van het uitgevoerde onderzoek. Daarnaast bleek de noodzaak voor het uitvoeren van de verschillende semen parameters wetenschappelijk onvoldoende onderbouwd te zijn. In die tijd is de kiem gelegd voor de huidige SKML rondzending voor de semenanalyse.

De vraag is wat zo'n 20 jaar rondzending heeft bijgedragen aan de verbetering van de kwaliteit van het semenonderzoek en de juiste interpretatie ervan. Tijdens deze sessie zal op grond van de resultaten van de SKML rondzendingen ingegaan worden op het harmoniserend effect van deze rondzending op de gerapporteerde waarden voor de concentratie, morfologie en motiliteit.

Omdat de resultaten van het onderzoek geïnterpreteerd moeten worden in het kader van de fertiliteitsvraagstelling zal worden ingegaan op de ontwikkeling van richtlijnen voor de uitvoering en interpretatie van semenonderzoek. Hierbij wordt ingegaan op de recente ontwikkelingen zoals de WHO-handleiding 2010 maar ook de netwerkrichtlijn, waaraan een aantal Nederlandse beroepsverenigingen een bijdrage heeft geleverd.

1. Effect van 15 jaar SKML-EQAS voor semen parameters en andere vormen van streven naar harmonisatie van bepalingmethoden.

Dr. A.M.M. (Alex) Wetzels, klinisch embryoloog, (penningmeester sectie Semen), UMC St Radboud, Nijmegen

2. Relatie tot de diverse richtlijnen voor fertiliteitsonderzoek.

Dr. F.A.L. (Frans) van der Horst, klinisch chemicus, (voorzitter sectie Semen), Diagnostisch Centrum SSDZ, Reinier de Graaf Groep, Delft

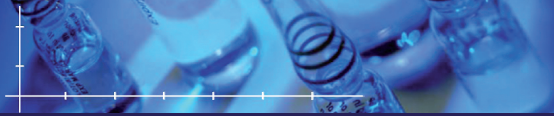
15:30 - 15:45 **Koffie/thee pauze**

15:45 - 16:45 **Parallele sessies**

SYMPOSIUM 11: SKML SECTIE INFECTIEZIEKTEN SEROLOGIE

Harmonisatie in de serologie

Tijdens dit symposium zal de serologische diagnostiek van twee infectieziekten aan de orde komen, welke de afgelopen jaren veel aandacht hebben gekregen, namelijk Q-koorts en Kinkhoest. Serologische diagnostiek kenmerkt zich in het algemeen door kwalitatieve of soms semi-kwantitatieve meting van specifiek IgM en IgG. Voor weinig serologische parameters bestaat een referentie-methode of zijn referentie-monsters beschikbaar. Bovendien zijn er vele testen voor dezelfde bepaling.



Ondanks deze beperkingen moeten de verschillende laboratoria tot dezelfde klinische interpretatie komen. Dat rondzendingen veel inzicht kunnen geven in de verschillen tussen de testen onderling en dat dit inzicht gebruikt kan worden voor adviezen over adequate serologische diagnostiek zal in beide verhalen van dit symposium aan de orde komen.

1. Een korte inleiding.

Dr. A.C.T.M. (Ann) Vossen, arts microbioloog, (voorzitter sectie IZS), LUMC, Leiden

2. Vergelijking van de prestaties van de CBR, IFA en ELISA voor de serodiagnose van Q koorts met behulp van een rondzending.

Dr. M.M.P.T. (Tineke) Herremans, microbioloog, RIVM, Bilthoven

3. Kinkhoest serologie.

Dr. B.C. (Bart) Meijer, arts microbioloog, Laboratorium voor Infectieziekten, Groningen

SYMPOSIUM 12: SKML SECTIE HEMATOLOGIE

De kwaliteit van de kwalitatieve beoordeling

De sectie hematologie coördineert een vijftal – voornamelijk kwalitatieve – rondzendingen. Het kwalitatieve aspect kan beperkt zijn tot de interpretatie van de resultaten, al dan niet in de context van de klinische informatie. Andere onderzoeken vergen van de uitvoerende bijzondere technische of visuele vaardigheden, die zich slechts beperkt in maat en getal laten vastleggen. De uitdaging is de diverse rondzendingen zodanig vorm te geven dat zowel de “exacte” technieken als de “impliciete” kennis in voldoende mate beproefd worden.

De presentatie over de diagnostiek van heparine geïnduceerde trombocytopenie zal ingaan op de toegevoegde waarde van functionele assays voor het aantonen van trombocyten-antistoffen en de betekenis hiervan voor de kliniek.

De hemoglobinoopathie-rondzending heeft in de afgelopen jaren een aantal ingrijpende transformaties ondergaan om zowel kennis als kunde op dit terrein beter te kunnen beoordelen. In de presentatie zal zowel de toetsing van technieken als kennis aan de orde komen.

Erythrocytenserologie is een essentieel onderdeel van de 24-uurs dienstverlening die het laboratorium aan de kliniek levert. In de praktijk betekent dit dat vrijwel alle dienstdoende analisten op dit terrein worden ingezet en dit vraagt veel van (bij)scholing en kwaliteitstoetsing.

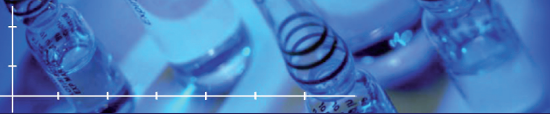
De kwaliteit van de morfologische beoordeling van perifeer bloed staat of valt met mate van ervaring en scholing van diegenen die dit uitoefenen. De vraag is hoe en in welke mate de kwaliteitsrondzendingen hierin een bijdrage leveren.

1. Erythrocytenserologie.

Drs. A.G. (Annegeet) van den Bos, transfusiearts, (lid sectie Hematologie), UMC St Radboud, Nijmegen

2. Hemoglobinoopathie-rondzending: vragen en antwoorden.

Dr. C.L. (Kees) Harteveld, klinisch moleculair en biochemisch geneticus, LUMC, Leiden



3. Diagnostiek heparine geïnduceerde trombocytopenie (HIT).

Drs. L. (Leendert) Porcelijn, laboratoriumhoofd en transfusiearts, (adviseur sectie Hematologie), Sanquin Diagnostic Services at CLB, Amsterdam

4. Bloedcelmorfologie: de menselijke maat voorbij?

Dr. W. (Warry) van Gelder, arts klinische chemie (voorzitter sectie Hematologie), Albert Schweitzer Ziekenhuis/ Rivas, Dordrecht

SYMPOSIUM 13: SKML SECTIE IMMUNOLOGISCHE CELDIAGNOSTIEK

Harmonisering van de flowcytometrische bepalingen

De sectie Immunologische Celdiagnostiek (ICD) verzorgt een programma voor externe kwaliteitscontrole (EQA) rondzendingen met behulp van flowcytometrische analyses voor de leukemie en lymfoom immuunfenotypering, PNH diagnostiek en bepaling van CD34+ cellen, lymfocytensubpopulaties in bloed en BAL en HLA-B27 positiviteit. In dit symposium zal naast een algemene stand van zaken v.w.b. de standaardisatie en harmonisatie van genoemde rondzendingen specifiek ingegaan worden op de problematiek en resultaten van de EQA voor leukemie en lymfoom (LenL) en de PNH diagnostiek. De LenL rondzending bestaat reeds 25 jaar. In deze periode is m.b.v. dit programma bij deze zeer complexe bepaling uitgebreid ervaring opgedaan met de invloed van het introduceren van standaardisatie, educatie en formuleren van richtlijnen. De resultaten van deze parameter zullen d.m.v. learning curves van de deelnemers gepresenteerd worden.

EQA voor de PNH diagnostiek is een recent ontwikkeld programma waarin deelnemers gevraagd wordt in verschillende bloedlijnen een kloon afwijkende cellen passend bij PNH vast te stellen. De standaardisatie van deze bepaling staat nog in de kinderschoenen. De eerste resultaten van dit programma als ook de opzet van de standaardisatie en het educatie programma zullen gepresenteerd worden.

1. Rondzendingen van de sectie ICD.

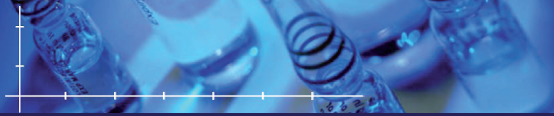
Dr. R. (Rik) Brooimans, medisch immunoloog, (secretaris sectie ICD), Erasmus MC, Rotterdam

2. PNH diagnostiek op weg naar harmonisatie.

Ing. H.K. (Henk) Wind, researchanalist, (data-analyse PNH-rondzending), Erasmus MC, Rotterdam

3. Leukemie/lymfoom diagnostiek: een scoresysteem gebaseerd op een gestandaardiseerde bepaling.

Dr. F. (Frank) Preijers, medisch immunoloog, (voorzitter sectie ICD), UMC St Radboud, Nijmegen



SYMPOSIUM 14: SKML SECTIE MOLECULAIRE BIOLOGIE IN DE KC

Harmonisatie van moleculair biologische bepalingen binnen de klinische chemie:

In de rondzendingen op nationaal niveau zijn de laatste jaren een aantal DNA monsters voor HLA-B27 rondgestuurd waar door een groot deel van de gebruikers een foutief resultaat werd gemeld. In samenwerking met het referentiecentrum is gezocht naar een methode waarvan het diagnostisch resultaat correct is. Kortom een prachtig voorbeeld hoe harmonisatie op bepalingsniveau tot het gewenste resultaat kan leiden. Naast harmonisatie op nationaal niveau is er de afgelopen vijf jaar een aantal Europese rondzendingen geweest waaraan onder andere door deelnemers uit de SKML sectie moleculaire diagnostiek in de klinische chemie is deelgenomen. Tijdens de bijeenkomst worden de rondzendingen en resultaten gepresenteerd. En wordt ingegaan op het belang van deze Europese initiatieven.

1. HLA-B27 diagnostiek: is sequentie analyse the way to go?

Dr. B.G. (Bouke) Hepkema, medisch immunoloog, UMC, Groningen

2. DNA isolatie van landelijk naar Europees.

Dr. R.G.H.J. (Ronald) Maatman, klinisch Chemicus, (voorzitter sectie Moleculaire Biologie), ZGT, Almelo/Hengelo

16:45 – 17:15 Plenaire sessie

Rede bij het afscheid van Prof. dr. Hans Willems als voorzitter bestuur SKML - Prof. dr. Fred Sweep

17:15 – 18:30 Borrel